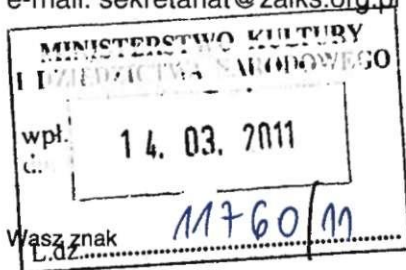

Stowarzyszenie Autorów ZAIKS

DYREKCJA GENERALNA
ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa
skr. poczt. P-16 00-950 Warszawa
tel. 22 827 60 61-9 centr.
fax 22 828 92 04
e-mail: sekretariat@zaiks.org.pl

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
Departament Własności
Intelektualnej i Mediów
Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Wasz znak

1760/M

Nasz znak

DG/330/11

Data

dnia 14.03.2011 r.

Szanowni Państwo,

W odpowiedzi na skierowanie do nas pytanie o celowość zmiany Dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (pismo: DWIM/181/2011 z dnia 18.02.2011 r.), wyrażamy następujące stanowisko:

1.1 Dyrektywa w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (powoływana dalej, jako „Dyrektywa”) nie rozwiązuje skomplikowanych i trudnych do ścigania naruszeń prawa autorskiego i praw pokrewnych, dokonywanych w Internecie. Rozwiązania przyjęte w Dyrektywie dotyczą tej problematyki jedynie fragmentarycznie i w sposób niewystarczający.

1.2 Ze względu na uwarunkowania eksploatacji internetowej niezbędne jest przyjęcie norm umocowujących wskazane organizacje krajowe (organizacje zarządzające zbiorowo prawami autorskimi lub pokrewnymi) do dochodzenia ochrony na rzecz materialnie uprawnionych do utworów i przedmiotów praw pokrewnych, chyba, że dane korzystanie w Internecie jest dokonywane na podstawie umowy z uprawnionym.

1.3 Zdecydowanie tak, przy czym powinna to być odpowiedzialność typu in solidum. Uważamy, że niezbędne jest zdefiniowanie dostawców i stworzenie systemu umożliwiającego ich identyfikację.

1.4 Niezbędne jest uregulowanie roszczenia informacyjnego, na wzór przewidzianego w art. 105 ust. 2 PrAut. Uprawnienie to powinno być przyznane organizacjom, o których mowa w pkt 1.2.

1.5 W zakresie, w którym jest dostatecznie ujednoliconą praktyka stosowania zasad ogólnych, szczegółowe informacje nie są potrzebne. Problematyka egzekucji praw autorskich jest dostatecznie odrębna, aby kompleksowo na poziomie wspólnotowym uregulowana została odrębnie, w zmienionej Dyrektywie

1.6 Szczególne uregulowanie dotyczące wymiany plików i reklamowaniu takich stron jest uzasadnione wobec wątpliwości podnoszonych w tym zakresie, prowadzących do ograniczenia lub utrudnienia dochodzenia odpowiedzialności.

2.1 Bogactwo występujących sytuacji i pojawianie się nowych uzasadnia stworzenie możliwości stosowania wszystkich środków przewidzianych w Dyrektywie. Ich wybór w praktyce zależy przecież od konkretnych okoliczności naruszenia.

2.2 Ochrona tajemnicy handlowej i nazw domen internetowych nie może być przeszkodą w sytuacji dochodzenia przez sąd ochrony (choćby w zakresie postępowania zabezpieczającego lub dochodzenia roszczeń informacyjnych). Wydając orzeczenie sąd ma dostateczną możliwość uwzględnienia usprawiedliwionych interesów podmiotu, wobec którego kierowane są roszczenia. Uprawnienia w tym zakresie, w odniesieniu do utworów i artystycznych wykonań powinny być zagwarantowane w prawie autorskim. Niewystarczająca jest tu możliwość odwoływania się do ochrony na gruncie zwalczania nieuczciwej konkurencji. Omawiane kwestie powinny być regulowane na poziomie Wspólnoty. Jedynie ujednolicenie tych zasad w Dyrektywie może umożliwić rzeczywiste egzekwowanie ochrony w ramach eksploatacji internetowej.

2.3 Należy dążyć do wyczerpującego uregulowania zakresu (listy) praw autorskich na poziomie Wspólnoty. Ponieważ w krótkim czasie nie jest to możliwe, celowe wydaje się stworzone listy stanowiącej minimum wspólnotowe. Zdecydowanie lista taka powinna być zawarta w przepisach Dyrektywy, a nie jedynie w jej preambule.

3.1 W odniesieniu do prawa autorskiego i praw pokrewnych regulacje wewnętrzne (art. 47, 80 ust. 1 pkt 2, 105 ust. 2 PrAut) są wystarczające.

3.2 Uważamy, że tak.

3.3 Jest to niezbędne. Wzorem powinno tu być uregulowanie zawarte w art. 105 ust. 2 PrAut.

4.1 Dochodzenie zabezpieczenia roszczeń jest w polskim prawie szeroko ujęte w art. 80 PrAut. Orzeczenie o zaniechaniu jest stosunkowo rzadko stosowane wobec pośredników. W praktyce trudności w tym zakresie nie są odczuwane.

4.2 Nie dysponujemy danymi liczbowymi. Możliwość taka jest jednak wykorzystywana w praktyce.

4.3 Obowiązujące w tym zakresie zasady ogólne dotyczące zabezpieczania powództw są dostateczne.

4.4 W sytuacji, gdy odpowiedzialność za naruszenie jest dochodzona wobec pośrednika, możliwość obciążenia go kosztami postępowania jest niezbędna.

4.5 Uważamy, że powinno to nastąpić przez wyraźne przesądzenie w Dyrektywie współodpowiedzialności pośredników.

5.1 Generalnie nie. Odmowy następują w orzecznictwie sądowym sporadycznie.

5.2 Nie.

5.3 Dochodzenie informacji bez wprowadzenia obowiązku ich przechowywania przez dostawców usług przez dostatecznie długi okres prowadzi do nieefektywności ochrony.

6.1 Definicja taka jest zbędna i budzi wątpliwości, ograniczając efektywność ochrony poprzez sztuczne wprowadzenie poziomu ochrony.

6.2 Uważamy, że wprowadzenie pojęcia naruszenia na skalę handlową jest zbędne, niejasne i szkodliwe.

6.3 Na gruncie prawa autorskiego nie stosujemy tego kryterium. Rozstrzygające znaczenie ma dokonanie naruszenia.

6.4. Nie odnotowaliśmy takiej sytuacji.

7.1 Polskie prawo zawiera precyzyjne postanowienia określające wysokość odszkodowania. Jeśli idzie o wysokość zadośćuczynień, sądy wykazywały dotychczas bardzo daleko posuniętą wstrzeźliwość. Ostatnio praktyka ta ulega pewnej zmianie.

7.2 Zgodnie z zasadami ogólnymi Kodeksu cywilnego odróżniamy bezpodstawne wzbogacenie, uzasadniające domaganie się zwrotu przesunięcia majątkowego powstałego w następstwie wzbogacenia niemającego podstawy prawnej (odpowiedzialność obiektywna) i odszkodowanie oparte o przesłankę winy, dającą podstawę do domagania się wyrównania szkody stanowiącej normalne następstwo zawinionego postępowania naruszydela. Utracone korzyści (lucrum cessans) stanowią składnik szkody.

7.3 Zgodnie z zasadą ogólną, do odpowiedzialności osób prawnych, w kwestiach nieuregulowanych przepisami szczególnymi, stosuje się odpowiednio przepisy o odpowiedzialności osób fizycznych. W praktyce nie odnotowujemy trudności w stosowaniu tej zasady.

8.1 W odniesieniu do prawa autorskiego nie ma takiej potrzeby.

8.2 W zakresie prawa autorskiego nie odnotowujemy tu szczególnych trudności.

8.3 Uważamy, że jest to zasadne. Przesądzenie tej kwestii w Dyrektywie utrwali tę zasadę na poziomie Wspólnotowym.

8.4 Rozwiązanie takie nasuwa wątpliwości. Chyba bardziej prawidłowe jest orzekanie o przedmiotach na poczet zasądzonej odpowiedzialności majątkowej (odszkodowania).

9.1 Od strony proceduralnej nie odnotowujemy trudności. Wątpliwości dotyczą natomiast transgranicznych rozwiązań w odniesieniu do przekazu satelitarnego, zwłaszcza jeśli idzie o określenie właściwości do udzielania zezwoleń i dochodzenie wynagrodzeń z obszaru terytoriów pokrytych sygnałem.

9.2 Praktycznie rzecz biorąc pozyskiwanie z innych państw materiału dowodowego (zwłaszcza umożliwiającego określenie statusu utworów oraz prawa do wynagrodzenia) jedynie wyjątkowo spełnia oczekiwania.

9.3 Praktyka taka nie jest nam znana.

9.4 Uważamy, że ograniczenia z tytułu zasad gromadzenia dowodów, zabezpieczeń i roszczeń informacyjnych nie stanowią istotnego ograniczenia praw konsumentów. Ponadto uważamy, że postanowienia przewidujące wzmocnienie praw uprawnionych przewidziane zostały w Dyrektywie granicach niezbędności.

9.5 Uważamy, że rewizji wymaga art. 5 ust. 2 lit b Dyrektywy, zwłaszcza w kontekście wyroku w sprawie PADAWAN-SGAE. Jednoznacznego przesądzenia wymaga, że opłatami kompensującymi straty twórców, wydawców (producentów egzemplarzy) i artystów z tytułu wykorzystywania urządzeń do kopiowania utworów i przedmiotów praw pokrewnych w ramach użytku prywatnego objęte mogą być objęte urządzenia, które mogą być wykorzystywane do tego kopiowania w ramach użytku prywatnego. Nie może to oznaczać, że powinny one być wyłącznie przeznaczone do takiego użytku lub że chodzi o urządzenia nabywane przez osoby prywatne. Wystarczy sama możliwość ich wykorzystywania do kopiowania w ramach użytku prywatnego.

Z poważaniem

Dyrektor Generalny

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Witold Kołodziejcki', is written over the printed name.

Witold Kołodziejcki